ΓΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1196.

Ἡ διάμετρος τῶν πεντοφράγκων εἶνε 37 χιλιοστὰ τοῦ μέτρου, ἡ δὲ τῶν μονοφράγκων 23 χιλιοστά.

Πόσα πεντόφραγκα καὶ πόσα μονόφραγκα δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἓν μέτρον;

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἰουλίου 1880. * Γ.

1197.

Μῆ ἀπορῆς. Τετράμελον σῶμα παρουσιάζω.
Εἶμαι τὸ αἴτιον ἐξ οὗ ὁ γέλως παρορμᾶται,
Ἐμὲ δ' ἂν μεταχειρισθῆς τὰς λύπας θυσιάζω,
Κι' ἂν τάμῃς μου τὴν κεφαλὴν πρὸ ὀφθαλμῶν ὁρᾶται
Ὁ γόνος τῆς παρακοῆς τῆς πρωτοπλάστου κείνης,
Ὁ γόνος ὅστις πάντοτε κοσμεῖτ' ὑπὸ ὀδύνης. Ε. Κ.

ΛΥΣΕΙΣ

1190.

Ἀρχεῖον ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὸ μέγαρον, ἔνθα ᾤκουν οἱ τῆς πόλεως ἄρχοντες καὶ οἱ προϊστάμενοι δημοτικῆς τινος διαχειρίσεως· ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα ἐφυλάσσοντο παντοῖα γράμματα δημόσια, ἐσήμαινε κατόπιν καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον χαρτοφυλάκιον· ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἐννοίᾳ, διὰ τῆς λατινικῆς μεταφράσεως archivium, μετεβιβάσθη ἡ λέξις εἰς πλείστας γλώσσας εὐρωπαϊκὰς archive. Ἀλλ' ἐὰν ἔμεινεν ὁ αὐτὸς σχεδὸν ὁ λεκτικὸς ὅρος, τὸ πρᾶγμα ἠλλοιώθη οὐσιωδῶς. Τὰ παρ' ἡμῖν ἀρχεῖα εἶνε πράξεις ἐγγραφοι ἢ ἔντυποι ἐπὶ χάρτου ἢ περγαμηνῆς, κατατεταγμέναι ἐντὸς φακέλων ἢ ξυλίνων θηκῶν, δι' ὧν ἀπαρτίζεται ὁλόκληρος βιβλιοθήκη. Ἄλλως εἶχε τὸ πρᾶγμα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Νέρωνος συνέβησαν ἐν Ῥώμῃ στάσεις, φόνοι καὶ δεινότατα πυρκαϊαί, ἀποτεφρώσασαι πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ Καπιτώλιον, τὴν ἱερὰν ἐκείνην ἑστίαν τοῦ θρησκεύματος τοῦ κυριάρχου λαοῦ, ἔνθα ἀπέκειντο νόμοι, ψηφίσματα, συνθῆκαι, ἀπολογισμοὶ κ. λ. Μετὰ πολλὰς καὶ κοπώδεις ζητήσεις, ἃς ὁ νέος αὐτοκράτωρ Οὐεσπασιανὸς διενήργησεν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς κώμαις τῆς Ἰταλίας καὶ ἐν ταῖς ἐκτὸς ἐπαρχίαις, ἀντεγράφησαν ἐπ' ὀρειχαλκίνων πινάκων περὶ τὰ τρισχίλια δημόσια γράμματα, οἷα ἦσαν καὶ τὰ πρότυπα (tabulae), οὕτω δὲ συνέστη τὸ γραμματοφυλάκιον (tabularium), τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Συετωνίου καλλίστη πηγὴ τῆς κυβερνητικῆς καὶ διαχειριστικῆς ἱστορίας τοῦ ῥωμαϊκοῦ κράτους. Ἀληθεύει ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι εἰς ἄλλας παντοειδεῖς χρείας ἐχρῶντο περγαμηναῖς διφθέραις ἢ χάρταις· τοὺς νόμους ὅμως καὶ ἄλλας ἐπισήμους πράξεις ἐχάρασσον ἐπὶ μεταλλίνων πινακίδων. Τὴν αὐτὴν μέθοδον μετήρχοντο οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ κατὰ τὴν δυτικὴν Ἀσίαν ἰσχυροὶ αὐτῶν γείτονες, σὺν ταύτῃ τῇ διαφορᾷ, ὅτι οἱ ἐν Συρακούσαις, Τάραντι καὶ Ἀθήναις ἐχρῶντο ὕλῃ τινὶ μονιμωτέρᾳ ἅμα καὶ εὐωνοτέρᾳ, ταῖς ἐκ μαρμάρου στήλαις. Τὸ μάρμαρον ἀνθίστατο πρὸς πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἀτμοσφαίρας· ὁ ὀρείχαλκος τοὐναντίον ὠξειδοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ ὑγροῦ ἐδάφους ἱστάμενος, ἐτήκετο δὲ πολλάκις εἰς ἀπεργασίαν ἀγγείων, σκευῶν, νομισμάτων καὶ δὴ καὶ ὅπλων· τούτου ἕνεκα μυριάδες ἱστορικῶν σελίδων ἐν Ἑλλάδι ἐσώθησαν ἐπὶ μαρμαρίνων στηλῶν, μόλις δὲ ἑκατοντάδες τινὲς ἐπὶ μετάλλου. Ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἀπέκειντο ἐν τῷ Καπιτωλίῳ πλεῖσται ἄδειαι στρατιωτικαί, χορηγοῦσαι τὴν ἰθαγένειαν εἰς ἀλλοδαποὺς στρατιώτας, οἵτινες ἀπελάμβανον παρὰ τῆς ἀρχῆς πλείονα ἢ ὀλιγώτερα προνόμια εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν των. Τὰ γραμματοφυλάκια λοιπὸν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ πολλῷ διέφερον τῶν καθ' ἡμᾶς ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις. Αἱ αἴθουσαί των ὡμοίαζον τοῖς παρ' ἡμῖν ἐπιγραφικοῖς μουσείοις, ἔνθα αἱ ἐπιγραφαὶ εἶναι ἐγκεκαλλημέναι ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ προσηρτημέναι εἰς τούτους, ἢ κρέμανται οὕτως, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ δυνατὴ ἡ ἑκατέρωθεν ἀνάγνωσις. Περίεργον εἶδος δημοσίων γραμμάτων ἐν Ἀσσυρίᾳ ἦσαν κύλινδροι ἐξ ὀπτῆς γῆς, οἵτινες ἐνεχαράσσοντο γράμμασι πρὶν ὀπτηθῶσιν, εἶτα δὲ τιθέμενοι εἰς κλίβανον ἐλάμβανον τοιαύτην στερεότητα ὥστε ἔμενον ἀλώβητοι ὅλας χιλιετηρίδας. Ἔτι περιεργότερον δέ, ὅπου ὁ χάρτης ἦτο σπανιώτατος, φαίνεται τὸ ἔθιμον τοῦ γράφειν διὰ καλάμου καὶ μελάνης λογοδοσίας καὶ δὴ οἰκειακὰς ἐπιστολὰς ἐπὶ κλασμάτων ἀγγείων ἐκ πλίνθου. Ἐπὶ τῶν κλασμάτων τούτων, ὧν πολυάριθμα σώζονται ἐν Παρισίοις, ἔγραφον τὰς παραλαβὰς οἱ Ῥωμαῖοι ἐπίτροποι ἐν τῇ ἄνω Αἰγύπτῳ, παραδίδοντες τὸν μισθὸν τοῖς στρατιώταις κατὰ τὴν α' καὶ 6' ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα.

Τὸ κατ' ἐξοχὴν ταμιευτήριον παντοειδῶν γραμμάτων δημοσίων εἶνε ἡ Αἴγυπτος. Ἐν ναοῖς, ἐν μεγάροις καὶ στήλαις ἐτηρήθησαν ἀρχαιότατα αὐθεντικὰ μνημεῖα, ὧν προεξάρχει ἡ συνθήκη τοῦ Ῥαμψῆ Μαϊμοῦν, προγενεστέρα τοῦ Μωϋσέως. Τὰ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς κατακτήσεως δίγλωσσα μνημεῖα συνεβάλοντο πλεῖστον εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ἱερογλυφικῶν. Οὔτε Ἀσσυρία, οὔτε Ἑλλάς, οὔτε Ἰταλία ἀθρόαι παρέσχον ὅσας ἡ Αἴγυπτος μετέδωκεν ἡμῖν μυριάδας ἐνειλημάτων παπύρου μετὰ διαφόρων ζωγραφιῶν θρησκευτικῶν τε καὶ ἱστορικῶν. Τὸ πρῶτον ἐνείλημα ἐκόμισεν εἰς Ἰταλίαν τῷ 1780 περιηγητής, ἀγοράσας αὐτὸ παρὰ φελλάχων, οἵτινες εἶχον ἀνακαλύψει κιβώτιον ἀπὸ ξύλου συκομορέας μετὰ 40 τοιούτων τιμαλφῶν κειμηλίων. Ὁ περιηγητής, πτωχὸς ὤν, δὲν εἶχε νὰ ἀγοράσῃ πλείονα τοῦ ἑνός· οἱ δὲ φελλάχοι, δελεαζόμενοι ὑπὸ τῆς εὐωδίας τοῦ καιομένου παπύρου, ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τὰς καπνοσύριγγάς των! Τί δὲ περιεῖχε τὸ πρῶτον ἐκεῖνο ἐνείλημα; Κατάλογον ἐργατῶν, ἀσχοληθέντων εἰς τὴν διάτρησιν τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουέζ! [Ἐξ ἀναγνώσματος τοῦ φιλέλληνος καθηγητοῦ κ. Egger].

1191.

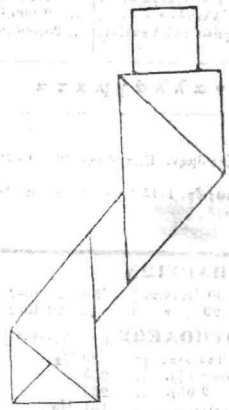

1192.

Βοήθειαν! — Τίς μὲ καλεῖ; — Ἐγὼ.... ἡ δυστυχία.
— Ἔφθασα. — Σύ, πῶς λέγεσαι; — Ἐγὼ εἶμ' ἡ Γαλλία.
Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἰουλίου 1880. * Κ.

Βοήθεια! — Πῶς λέγεσαι; — δεινὴ Ταλαιπωρία!
— Ἔφθασα, ἔφθασα. — Καὶ σὺ πῶς λέγεσαι; — Γαλλία.
Ἐν Ἀθήναις, Ἰούλιος 1880. ** Φ.

1193.

Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ μοναδικὸν πρᾶγμα ἡ ἀγνωμοσύνη τῶν ἀναγνωστῶν. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ᾐσθάνθη ποτὲ καὶ τὴν ἐλαχίστην εὐγνωμοσύνην πρὸς συγγραφέα, ὅστις ἐστερήθη αὐτὸς τὸν ὕπνον, δια νὰ τὸν ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του.

1194.

1	3	4	4	2	5		2
1	2	4	2	5	1	4	2
	3	6	1	2	6	1	2
6	6					5	4
5	5					5	6
		6	4	4	6		1
5			6	3	3	3	1
3	2	1	4	5		3	3

1195.

451	μηλέαι	αἵτινες ἔχουσι	3157	μῆλα
287	ἀπιδέαι	» »	3157	ἀπίδια
611	δοδακινέαι	» »	3055	δοδάκινα.
235	βερυκοκκέαι	» »	3055	βερύκοκκα.

Ἀθήνησι τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ.